

- am 163,12 úpa prá
agát ~ vājī árvā.
-e 915,14 mitrakrúvas
çásā, f., *Lob, Loblied* [von 2. ças].
-ā [I.] 395,18 (Sāy. stutyā).
çasti, f., dass.
-is 299,15 (devávātā). | -ibhis 186,3.
-ím 299,3 (gaísa).
çastī, m., *Zerschneider, Schlächter* [v. 1. ças].
-ā 162,5.
çásman, n., gleich çásā [lat. carmen].
-an [L.] 119,2.

çā, ci. Gegen die Trennung in zwei Wurzeln (BR.) spricht die vollkommene Identität der Formen und der besonders in der Zusammenfügung mit sám zu Tage tretende Uebergang der Bedeutungen. Grundbedeutung ist „schärfen“. Der Begriff der Schärfe geht in den des Eifers, des Muthes, der Kraft und anderntheils in den der Eile über, ein Uebergang, der in der indogermanischen Begriffsentwicklung häufig wiederkehrt. Also 1) *schärfen, wetzen*; 2) schärfen d. h. *eifrig, mutig, kraftig machen, stärken*; 3) das Feuer [A.] schärfen d. h. *entflammen*; 4) Waffe [A.] für jemand [D.] *schärfen* (um ihn zu tödten); 5) jemand [A.] zu *Reichthum* [D., G.] beeilen d. h. *eilend fördern*; 6) intrans., scharf sein d. h. *eifrig streben, eifrig sein, sich beeilen*.

Mit áti *heftig zürnen, in Wuth herandringen*.

áva *abwischen, tilgen* [A.].

a jemand [A.] *anregen, begeistern, kräftigen*; 2) jemand [A.] *beeilen zu* [L.] d. h. ihn schnell dazu gelangen lassen.

ní 1) Part. II. *gierig auf* [L.], *eifrig strebend nach*; 2) jemand

Stamm I. çicā, schwach çicī:

-āmi ní 5) purú sahásrā 854,6; 874,4 (dāçuse). — sám 2) tvā 913,24 (mánmabhīs); teváyānsi 946,5 (bráhmanā).

-āti 1) vájram 635,7. — ni 5) barhís ná 534, 11 (jánān).

-ās ní 5) purú sahásrā 459,13 (abhí kṣām).

-imasi sám 3) tuām ávase 102,10.

-ādhi sám 1) ácmānam sómaçitam 620,19. — 2) nas 456,19 (tigména téjasā); dhíyam,

yád ~ ná gáva . . .
çayante.

çásā, f., *Lob, Loblied* [von 2. ças].

á 1)

stutyā).

dass.

2) devávātā).

3) gaísa).

4) Zerschneider, Schlächter [v. 1. ças].

5) 162,5.

6) gleich çásā [lat. carmen].

7) 119,2.

8) 1) *schärfen, wetzen*; 2) schärfen d. h. *eifrig, mutig, kraftig machen, stärken*; 3) das Feuer [A.] schärfen d. h. *entflammen*; 4) Waffe [A.] für jemand [D.] *schärfen* (um ihn zu tödten); 5) jemand [A.] zu *Reichthum* [D., G.] beeilen d. h. *eilend fördern*; 6) intrans., scharf sein d. h. *eifrig streben, eifrig sein, sich beeilen*.

[A.] *anregen, kräftigen*; 3) etwas [A.] jemandem [D.] *kräftig machen, zur Kräftigung zubereiten*; 4) *herabschleudern* [A.] auf [L.]; 5) *niederstrecken, zu Boden werfen* [A.].

sám 1) *schärfen, wetzen*

[A.]; 2) *anregen, kräftigen* [A.]; 3) *anregen, beeilen zu* [D.].

Part. çicāna:

-as 1) çíngē 669,13; 717,2; 782,7; 799,7; vájram 685,9; 979,4;

vájram 685,9; 979,4;

979,4; 2) somasúdbhis 320,8.

-ās [m.] ní 1) rāyé 534,

6 (mátsyās ápi iva).

Part. çitá:

-ás 3) viçpátis (agnis)

643,13.

-am ní 2) somasúdbhis

320,8.

-ās [m.] ní 1) rāyé 534,

6 (mátsyās ápi iva).

Absol. çaya:

-a sam 1) sirkám, pavím tigmám 1006,2.

çāká, a., m., *stark, hilfreich, Gehülfe* (v. çak).

-ás arunás suparnás

881,6 (çākmanā).

-é wol çāke zu lesen

(BR.) 369,2.

çāka, m., *Kraft* [von çak]; vgl. puru-çāka.

-ās çācīvatas te puruçāka ~ 465,4.

çākín, a., *kräftig, stark* [von çāka].

-ínam índram 666,14;

285,2.

-íne (indrāya) 54,2 (ne-

ben çakrāya, çacīva-

te); gáve ná 486,22.

çākin, a., dass.

-i ~ bhava yájamānasya coditā 51,8 (oder çāki

zu lesen?)

çākiná, a., dass.

-ás gós iva 653,6.

çāktá, m., *Lehrer* [von çak].

-ásya vācam ~ iva vādati cikṣamānas 619,5.

çākman, n., *Kraft* [von çak].

-anā 881,6 ~ çākás.

duam 535,8. — sám -ítām [3. du.] 2) nas 1) 2) nas bhuríjos iva 838,4 (mádhvā). ksurám 624,16. -īta [2. p.] 2) tám (in- -ātu sám 3) sātím bhá- drāya 111,5. -ítām 2) nas 122,3. -ítam ní 5) atrínas 620, 1. — sám 1) 2) gíras -ítam ní 5) atrínas 620, 10. ksnótrena iva svá- -ítá [3. s. me.] 1) téjas áyasas ná dhárām dhitim 230,7. 444,5.

çicī:

-ite 1) vájram 55,1; çíngāni 727, 4; paraçúm 879,9. — 3) agním 363,5 (dhmá-tári yathā). — 4) piçunebhias vadham 620,20. — áti 36,16 yás mártias ~ aktúbhis.

Impf. açicā:

-āt ní 5) yudhyāmadhím 534,24.

Stamm II. çia:

-at sám 1) vájram 130,4.

Part. çicāna:

-as 1) çíngē 669,13; 717,2; 782,7; 799,7; vájram 685,9; 979,4; 2) agnís 913, 1; vṛśabhbás 929,1. -ās [m.] ní 2) átithim ávaram páram ca (dáñstram) 913,3. — 519,5. — sám 1) á-yudhā 910,1. 2) nrmnā 781,3. — 6) 913,6. — sám 1) á-yudhā 802,1.

Part. II. çitá:

-ás 3) viçpátis (agnis) 643,13. -ām 1) açánim 54,4. -āni ní 3) yusmábhyam havyā 171,4.

-ās [m.] ní 1) rāyé 534, 6 (mátsyās ápi iva).

Absol. çaya:

-a sam 1) sirkám, pavím tigmám 1006,2. çāká, a., m., *stark, hilfreich, Gehülfe* (v. çak). -ás arunás suparnás 881,6 (çākmanā). -é wol çāke zu lesen (BR.) 369,2.

-es nrbbis asya ~ (marúdbhis) 313,11; asya ~ (marúdbhis) 384,10; 460,4.

çāka, m., *Kraft* [von çak]; vgl. puru-çāka.

-ās çācīvatas te puruçāka ~ 465,4.

çākín, a., *kräftig, stark* [von çāka].

-ínam índram 666,14; -inas [N. p.] saptá ~ 285,2. 406,17.

-íne (indrāya) 54,2 (neben çakrāya, çacīvata); gáve ná 486,22.

çākin, a., dass.

-i ~ bhava yájamānasya coditā 51,8 (oder çāki zu lesen?)

çākiná, a., dass.

-ás gós iva 653,6.

çāktá, m., *Lehrer* [von çak].

-ásya vācam ~ iva vādati cikṣamānas 619,5.

çākman, n., *Kraft* [von çak].

-anā 881,6 ~ çākás.